

2018

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 70

WET van 10 juli 2018, houdende goedkeuring van de “Paris Agreement”.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is het op 12 december 2015 te Parijs tot stand gekomen “Paris Agreement”, aan de goedkeuring van De Nationale Assemblée te onderwerpen, welke goedkeuring ingevolge artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname bij wet moet worden verleend;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigt de onderstaande wet:

Artikel 1

Het op 12 december 2015 te Parijs tot stand gekomen “Paris Agreement” die door Suriname is ondertekend op 22 april 2016, wordt goedgekeurd.

Artikel 2

1. Deze wet wordt afgekondigd in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
2. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister verantwoordelijk voor buitenlandse aangelegenheden is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 10e juli 2018,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 18e juli 2018
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

WET van 10 juli 2018, houdende goedkeuring van de “Paris Agreement”**MEMORIE VAN TOELICHTING**

Na diverse onderzoeken gepleegd door klimatologen kon wetenschappelijk worden vastgesteld dat de aarde opwarmt. Al spoedig werd een verband ontdekt tussen deze opwarming en de toename van CO₂ in de atmosfeer. In 1992, kwamen bijna alle landen op aarde bijeen en zij verenigden zich in de VN-klimaatconferentie inzake de United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC). In dit klimaatverdrag staat beschreven dat de partijen samen moeten werken om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen om daarmee de opwarming van de aarde tegen te gaan.

In 1995 werd tijdens de conferentie in Berlijn besloten dat er een nieuw akkoord nodig was. Dit leidde uiteindelijk tot het tekenen van het Kyoto Protocol in 1997. Tijdens de klimaatconferentie van Doha in 2012 werd besloten het Kyoto Protocol te verlengen tot 2020. Daarna zou een nieuw klimaatverdrag in werking moeten treden.

Tijdens de Klimaatop in Parijs in december 2015 werd de Parijs Agreement aangenomen.

Deze conferentie had tot doel een juridisch bindend, universele overeenkomst te sluiten voor het klimaat, en dit voor alle landen ter wereld. Meer bepaald ging het om afspraken om de uitstoot van broeikasgassen aan banden te leggen, zodat de klimaatopwarming beperkt blijft tot 1,5 °C of 2 °C ten opzichte van het pre-industriële niveau. De ontwikkelde landen van de aarde beloofden vanaf 2020 jaarlijks 94 miljard euro in het klimaatfonds van de Verenigde Naties te zullen storten. De belangrijkste doelstellingen van deze Overeenkomst zijn onder andere:

1. Deze Overeenkomst door minstens 55 staten te ratificeren en die verantwoordelijk te stellen dat minimaal 55 procent van de CO₂ wordt uitgestoten
2. De stijging van de uitstoot van broeikasgassen tot 2 °C te beperken. Halverwege de 21^e eeuw dient er evenwicht te zijn tussen alle uitstoot van broeikasgassen en het vermogen van de natuur om deze te absorberen.
3. De opwarming van de aarde zoveel mogelijk te beperken. De wereldwijde stijging van de temperatuur moet in het jaar 2100 beperkt zijn tot 2°C vergeleken met het niveau van vóór de opkomst van de industrie. Gestreefd wordt de stijging van 2°C te verlagen naar 1,5 °C.
4. Om het vijfde jaar wordt het klimaatbeleid van alle landen geëvalueerd. De eerste controle vindt plaats in 2023.
5. De ontwikkelde landen dienen ontwikkelingslanden te assisteren bij de uitstoot van broeikasgassen, om die zoveel mogelijk te verminderen, waarbij elk jaar een bedrag van 91 miljard euro beschikbaar wordt gesteld.

Het onderhavig wetsontwerp is noodzakelijk ter voldoening aan het bepaalde in artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname.

Paramaribo, 10 juli 2018,

DESIRÉ D. BOUTERSE